

bd. Ștefan cel Mare și Sfânt 180, of. 404,
MD-2004, Chișinău, Republica Moldova / Republic of Moldova
бул. Штефан чел Маре 180, оф. 404,
MD-2004, Кишинёв, Республика Молдова
+373 22 212 817; info@egalitate.md; www.egalitate.md

DECIZIE
din 26 mai 2026
cauza nr. 363/25

Membrii Consiliului participanți la ședința de deliberare:

Ian FELDMAN – președinte
Carolina BAGRIN – membră
Gherghina DRUMEA – membră
Victorina LUCA – membră
Andrei LUNGU – membru

au examinat plângerea depusă de dl AAAA, și conform celor descrise, au deliberat, în ședință închisă, cu privire la următoarele.

I. Obiectul plângerii

Petiționarul indică faptul că a activat timp de 12 ani în funcția de șef al Secției urmărire penală din cadrul Inspectoratului de Poliție BBBB. Prin Ordinul IGP nr. 339/ef din 25.07.2025, emis în temeiul art. 38 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, a fost dispusă încetarea raportului său de serviciu. Acesta susține că, a fost supus unui tratament diferențiat în exercitarea dreptului de a solicita prelungirea raportului de serviciu pe perioadă determinată, prin acordul comun al părților, în condițiile art. 38 alin. (4) din Legea nr. 288/2016, în raport cu alți angajați ai Inspectoratului General al Poliției aflați în situații similare, cărora li s-ar fi acordat această posibilitate. Petiționarul consideră că tratamentul diferențiat aplicat rezultă din faptul că, la data de 25.04.2025, a denunțat preținse acte de corupere, considerând că măsura dispusă reprezintă o reacție la această acțiune.

II. Dreptul relevant

- 2.1 **Legea nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității, art. 1 alin. (1)** Scopul legii este prevenirea și combaterea discriminării, precum și asigurarea egalității tuturor persoanelor aflate sub jurisdicția Republicii Moldova în sferile politică, economică, socială, culturală și alte sfere ale vieții, fără deosebire de rasă, culoare, origine națională, etnică și socială, statut social, cetățenie, limbă, religie sau convingeri, vârstă, sex, identitate de gen, statut matrimonial, orientare sexuală, dizabilitate, stare de sănătate, statut HIV, opinie, apartenență politică, avere, naștere sau orice alt criteriu; **art. 2 discriminare** – orice deosebire, excludere, restricție ori preferință în drepturi și libertăți, interese legitime și beneficii ale persoanei sau ale unui grup de persoane, precum și susținerea comportamentului discriminatoriu bazat pe criteriile protejate, reale sau presupuse, în afară de cazul în care acestea se justifică în mod obiectiv și rezonabil, printr-un scop legitim și dacă mijloacele de atingere a aceluși scop sunt proporționale, adecvate și necesare; **art. 3** Subiecți în domeniul discriminării sunt persoanele fizice și juridice din domeniul public și privat; **art. 13 alin. (2)** Plângerea depusă la Consiliu trebuie să conțină o descriere a încălcării dreptului persoanei, date privind momentul în care a avut loc această încălcare, faptele și eventualele

dovezi care permit stabilirea prezumției existenței unei fapte de discriminare, numele și adresa persoanei care o depune, precum și datele care permit identificarea persoanei despre care se presupune că a comis fapta discriminatorie; **alin. (3)** Plângerea poate fi depusă la Consiliu în termen de un an de la data săvârșirii faptei discriminatorii sau de la data la care s-a aflat sau trebuia să se cunoască despre săvârșirea ei. În cazul unei fapte de discriminare continuă sau prelungită, termenul curge de la data săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni; **art. 14¹ alin. (1)** Consiliul declară plângerea inadmisibilă dacă aceasta: **lit. a)** nu conține fapte care permit stabilirea prezumției existenței unui fapt de discriminare.

- 2.2 **Regulamentul de activitate al Consiliului pentru egalitate, aprobat prin Legea nr. 298/2012, pct. 56.** Petiționarul sau, după caz, persoana interesată trebuie să prezinte fapte și eventuale probe care permit stabilirea prezumției existenței unei fapte de discriminare, iar reclamatului îi revine sarcina de a proba că faptele nu constituie discriminare.

III. În concluzie, Consiliul reține următoarele

- 3.1 Consiliul notează că poate să examineze doar faptele care pot fi încadrate într-o formă de discriminare, prevăzută de art. 2 din Legea nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității, și care nu cad sub incidența situațiilor de restituire, prevăzute de art. 14 alin. (1), sau inadmisibilitate, prevăzute de art. 14¹ alin. (1) din Legea nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității.
- 3.2 Potrivit pct. 56 din Regulamentul de activitate al Consiliului pentru egalitate, aprobat prin Legea nr. 298/2012, petiționarul/ă trebuie să prezinte fapte și eventuale probe care susțin plângerea, respectiv, să instituie prezumția existenței unui fapt de discriminare. Aceasta presupune că persoana care se consideră victimă a discriminării sau persoana interesată care reclamă anumite acțiuni discriminatorii, trebuie să descrie faptele și să prezinte probe, astfel încât să caracterizeze cumulativ fiecare element al formei de discriminare aplicabile situației particulare.
- 3.3 Verificând admisibilitatea plângerii, Consiliul stabilește că faptele invocate nu caracterizează elementele constitutive ale nici unei forme de discriminare prevăzută de Legea nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității.
- 3.4 Consiliul menționează că, în cazurile de discriminare, indiferent de forma de discriminare invocată, criteriul protejat reprezintă un element esențial, întrucât reprezintă motivul care a determinat aplicarea unui tratament mai puțin favorabil față de persoană. În absența unui criteriu de discriminare, fapta de discriminare nu poate fi reținută. Consiliul subliniază, însă, că simpla invocare a unui criteriu de discriminare nu este suficientă. Persoana care susține că a fost discriminată trebuie să explice de ce consideră că tratamentul diferențiat a fost determinat anume de acea caracteristică. Cu alte cuvinte, trebuie să existe o legătură clară între caracteristica protejată și tratamentul mai puțin favorabil reclamat. Această legătură de cauzalitate nu poate fi bazată doar pe afirmații generale, ci trebuie susținută prin argumente și probe obiective.
- 3.5 Totodată, Consiliul subliniază că prin fapta de discriminare trebuie să fie lezat un drept sau o libertate recunoscută de lege. Raportat la cazul examinat, Consiliul nu a reținut existența unui drept al petiționarului care ar obliga reclamatul să continue raporturile de muncă cu acesta, ca urmare a atingerii vechimii în muncă. Consiliul menționează că posibilitatea prelungirii raportului de muncă ca urmare a atingerii vechimii în muncă are la bază acordul comun al părților. Respectiv, nu orice refuz, deosebire sau preferință reprezintă o faptă de discriminare în sensul Legii nr. 121/2012. Astfel, pornind de la aspectele indicate supra, Consiliul conchide că informația comunicată nu permite stabilirea prezumției existenței unui fapt de discriminare.

Astfel, conducându-se de prevederile art. 13 alin. (2), art. 14¹ alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la asigurarea egalității nr. 121/2012, coroborat cu pct. 65 din Regulamentul de activitate al Consiliului pentru egalitate, aprobat prin Legea nr. 298/2012,

CONSILIUL DECIDE

1. Plângerea se declară inadmisibilă.
2. Decizia se comunică petiționarului și va fi făcută publică pe adresa www.egalitate.md.
3. Decizia poate fi contestată, în decurs de 30 de zile de la data comunicării, direct la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, situată pe adresa: mun. Chișinău, str. Kiev, nr. 3, fără respectarea procedurii prealabile.

Membrii Consiliului care au votat decizia:

Ian FELDMAN – președinte

Carolina BAGRIN – membră

Gheorghina DRUMEA – membru

Victorina LUCA – membră

Andrei LUNGU – membru